

3. Sintagma „bunurile sale” (n.n. — ale cetățeanului) prevăzută de art. 17 alin. 1 teza 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretată în sensul că acestea includ și drepturile salariale?
4. Sintagma „cauză de utilitate publică” prevăzută de art. 17 alin. 1 teza 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretată în sensul de „criză economică”?
5. Sintagma „folosința bunurilor în limitele impuse de interesul general”, prevăzută de art. 17 alin. 1 teza 3 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretată în sensul de „reducere cu 25 % a salariilor personalului bugetar”?
6. Dacă Statul Român reduce cu 25 % salariile angajaților plătiți din fonduri publice, invocând criza economică și necesitatea reechilibrării bugetului de stat, în conformitate cu art. 17 alin. 1 teza 2 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că ulterior este obligat la plată, față de acești angajați, a unei despăgubiri juste, acordate în timp util, pentru pierderea suferită?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Rostock (Germania) la 13 august 2012 — Procedură penală împotriva lui Per Harald Lökkevik

(Cauza C-384/12)

(2012/C 343/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Rostock

Părțile din acțiunea principală

Per Harald Lökkevik

Cealaltă parte: Staatsanwaltschaft Rostock

Întrebările preliminare

Noțiunea de avantaj în sensul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se aplică și în cazul în care, prin furnizarea unor informații incorecte sau incomplete unei autorități competente în procesul de acordare a unei subvenții, se induce simpla idee de necompetență a Comisiei Europene, în scopul de a eluda obligația de notificare a proiectelor de ajutor regional al căror cost total investițional se ridică la cel puțin 50 de milioane de euro, în conformitate cu punctul 2.1 litera (i) din cadrul multi-sectorial al ajutoarelor

cu scop regional în ceea ce privește proiectele mari de investiții (JO 1998, C 107, p. 7)?

⁽¹⁾ JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 15 august 2012 — Hi Hotel HCF SARM/Uwe Spoering

(Cauza C-387/12)

(2012/C 343/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Hi Hotel HCF SARM

Intimat: Uwe Spoering

Întrebarea preliminară

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că fapta prejudiciabilă s-a produs într-un stat membru (statul membru A), dacă actul ilicit care face obiectul procedurii sau generator al cererilor a fost săvârșit într-un alt stat membru (statul membru B) și constă în participarea la actul ilicit (actul principal) intervenit în primul stat membru (statul membru A)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Austria) la 20 august 2012 — Robert Pflieger și alții

(Cauza C-390/12)

(2012/C 343/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Hans-Jörg Zehetner

Întrebările preliminare

- Principiul proporționalității consacrat la articolul 56 TFUE și la articolele 15-17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune unei reglementări naționale, precum cea care rezultă din dispozițiile relevante în acțiunea principală, mai precis articolele 3-5, 14 și 21 din Legea privind jocurile de noroc („Glücksspielgesetz”, denumită în continuare „GSpG”), care permite organizarea de jocuri de noroc cu aparate de tip slot-machine numai cu condiția (însoțită de sancțiuni și de măsuri asigurătorii) de a deține o autorizație prealabilă, care se eliberează însă numai într-un număr limitat, deși — din câte se poate constata — până în prezent, statul nu a demonstrat în cadrul vreunei proceduri judiciare sau administrative că criminalitatea în materie și/sau dependența de jocuri reprezintă efectiv o problemă considerabilă care nu poate fi rezolvată printr-o expansiune controlată a activităților de jocuri autorizate la un număr mare de prestatori individuali, ci numai printr-o expansiune controlată a titularului unui monopol (respectiv, a unui număr redus de prestatori în oligopol), asociată cu o publicitate moderată?
- În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ: principiul proporționalității consacrat la articolul 56 TFUE și la articolele 15-17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune unei reglementări naționale, precum cea de la articolele 52-54 și 56a din GSpG și de la articolul 168 din Codul penal („Strafgesetzbuch”, denumit în continuare „StGB”), care, prin intermediul unor noțiuni legale imprecise, stabilește răspunderea penală fără excepție și în diverse forme a unor persoane (care au, eventual, reședința în alte state membre ale Uniunii Europene) și a căror participare este foarte îndepărtată (de exemplu, simplii distribuitori sau locatori de aparate de tip slot-machine)?
- În cazul în care răspunsul la cea de a doua întrebare este negativ: cerințele democratice ale statului de drept pe care se întemeiază în mod expres articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și/sau principiul echității și eficienței prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și/sau obligația de transparență prevăzută la articolul 56 TFUE și/sau dreptul de a nu fi judecat ori condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune de la articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opun unei reglementări naționale, precum cea de la articolele 52-54 și 56a din GSpG și de la articolul 168 din StGB, în condițiile în care, în lipsa unei dispoziții legale clare, delimitarea reciprocă a acestor dispoziții este greu previzibilă și predicibilă *ex ante* de către cetățeni și nu poate fi făcută decât de la caz la caz prin intermediul unei proceduri formale costisitoare, iar aceste dispoziții determină deosebiri importante în materie de competență (administrativă sau judiciară), de prerogative de intervenție, de stigmatizare aferentă fiecărei situații și de poziție procesuală (de exemplu, în privința sarcinii probei)?

- În cazul în care răspunsul la una dintre aceste trei întrebări este afirmativ: articolul 56 TFUE, articolele 15-17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sau articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opun sancționării penale a persoanelor (vizate la articolul 2 alineatul 1 punctul 1 din GSpG și la articolul 2 alineatul 2 din GSpG) care se află într-un raport de proximitate cu jocurile de tip slot-machine și sechestrării sau confiscării acestor aparate ori închiderii totale a întreprinderii persoanelor în cauză?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 22 august 2012 — RLvS Verlagsgesellschaft mbH/Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Cauza C-391/12)

(2012/C 343/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Intimată: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2005/29⁽¹⁾ și punctul 11 din anexa I la directiva menționată coroborate cu articolul 4 și cu articolul 3 alineatul (5) din aceeași directivă se opun aplicării unei dispoziții naționale (în speță, articolul 10 din Legea presei din landul Baden-Württemberg) care urmărește, pe lângă protecția consumatorilor împotriva comportamentelor înșelătoare, și garantarea independenței presei și, contrar articolului 7 alineatul (2) din directivă și punctului 11 din anexa la aceasta, interzice orice publicare cu titlu oneros, indiferent de scopul urmărit prin aceasta, în cazul în care publicarea nu cuprinde mențiunea „Anunț”, cu excepția cazului în care prin înșeși dispunerea și forma publicării se indică natura publicitară a acesteia?

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).